

σιάζω

σιάζω κ. **σιάχνω** κ. **σάζω**, ρ. [<μσν. σιάζω <αρχ. + ισάζω]. **1.** διευθετώ, τακτοποιώ: «είναι κλεισμένος απ' το πρωί στο δωμάτιό του και σιάζει τα διάφορα πράγματα». **2.** φέρνω κάτι στα ίσια, ισιώνω: «σιάζω το κάδρο που είναι στραβό». **3.** επιδιορθώνω, επισκευάζω: «πρέπει να σιάξω τ' αυτοκίνητό μου, γιατί έγινε σαράβαλο». **4.** ξαναμπαίνω, ξαναπαίρνω τον καλό δρόμο, διορθώνομαι: «κανένας δεν το περίμενε πως θα σιάξει αυτό το παιδί». **5.** (σπάνια) ετοιμάζω, παρασκευάζω: «σιάξε μου έναν καφέ». (Λαϊκό τραγούδι: *ίσα, παιδιάς, όλο γλέντι για το Γώγο το λεβέντη· σιάξε κι ένα τσιγαράκι για να φύγει το θεριακλίκι*). **6.** βελτιώνομαι: «μόλις σιάζει ο καιρός, θα σας πάω εκδρομή».

- θα σε σιάξω! απειλή για τιμωρία, ιδίως με ξυλοδαρμό. Συνήθως της φρ. άλλοτε προτάσσεται και συνηθέστερα ακολουθεί το *πού θα μου πας*.

- θα σου σιάξω τη γούνα, βλ. λ. [γούνα](#).

- θα σου σιάξω τη γραβάτα, βλ. λ. [γραβάτα](#).

- θα σου σιάξω το γιακά, βλ. λ. γιακάς.

- σιάζω τον αργιλέ, βλ. λ. αργιλές.

- σιάζανε τα πράγματα, βλ. λ. πρά(γ)μα.

- τα σιάζανε, **α.** συμφιλιώθηκαν: «ήταν χρόνια μαλωμένοι, αλλά τον τελευταίο καιρό τα σιάζανε». **β.** (για ζευγάρια) άρχισαν να έχουν ερωτική σχέση: «τα 'μαθες πως ο τάδε και η τάδε τα σιάζανε;».

- το στραβό το ξύλο η φωτιά το σιάζει, βλ. λ. [φωτιά](#).